

РЕШЕНИЕ

№ 8125

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10644** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на В. И. И., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 3237/07.07.2023 г., постановено по НАХД № 20231110206316 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав. С решението съдът е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба Серия К № 4889689, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Касаторът твърди, че СРС неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, в следствие на което е достигнал до неправилни правни изводи за осъществяване на административното нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Прави искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. С молба от 21.11.2023 г. не възразява по даване ход на делото в негово отсъствие и поддържа изложените в жалбата аргументи.

Ответникът - СДВР, чрез юрк. С., оспорва жалбата, като претендира юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е установил, че В. И., е управлявал на 17.05.2021 г. в 11:53 часа в [населено място], по [улица]срещу бензиностанция „Еко“ с посока на движение от [улица]към [улица], собствения си товарен автомобил марка „Инфинити“, модел „КХ 70“ с рег. [рег.номер на МПС] . В процесния пътен участък максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства от категория "В" към 17.05.2021 г. била 50 км/ч. Въпреки това касаторът В. И. управлявал автомобила със скорост от 66 км/ч.

От приложения протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на движение на пътните превозни средства, съставен по образец, е установено, че на 17.05.2021 г. за времето от 11:00 часа до 13:00 часа контрол е осъществяван чрез техническо средство, което работи в автоматичен режим като след като бъде приведено в действие, същото функционира без намеса на контролен орган. Описани са събраните по делото доказателства, установяващи годността на техническото средство.

От разпечатка клип на техническо средство № 22249 е установено, че на процесната дата – 17.05.2021г., в 11:53:45 часа е отчетена скорост на движение 69 км/ч като са записани датата, часа, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, който съвпада напълно с този, регистриран на името на касатора. Скоростта на движение от 69 км/ч е отразена след приспадане на 3% толеранс.

Въз основа на така установеното въззивната жалба е приета за неоснователна, тъй като разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. изрично предвижда възможността за установяване на административни нарушения на разпоредбите му посредством автоматизирани технически средства, като издаденият ЕФ – съответстващ на законово установеното съдържание, е приет за законосъобразен. Съдът е изложил и мотиви за отсъствие на предпоставки за прилагане на чл. 28 ЗАНН.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 94-ти състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с установената съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението,

СРС да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал. 4 от ЗДвП. и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с автоматизирано техническо средство-видеосистема № TFR1-M 653, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип. Средството е било в срока на техническа валидност, съгласно Протокол № 9-38-20 от 23.10.2020 г. на ГДНП процесната видеосистема № TFR1-M 653 е преминала последваща проверка за техническата годност с извод за съответствие с одобрения тип и срок на валидност до 23.10.2021 г.

В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Посоченото в ЕФ място на установяване на нарушението в в [населено място], по [улица]срещу бензиностанция „Еко“ с посока на движение от [улица]към бул. „Доктор П. Д.“ безпротиворечиво е отбелязано в документите, съставени съгласно Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата – протокол рег. № 4332р-26192/17.05.2021 г. и ежедневна форма за отчет на служебно МПС рег. [рег.номер на МПС] от 17.05.2021 г., за периода от 09:00 часа до 17:00 часа. Процесният клип е с № 22249, в 11:53:45 часа, измерена скорост от 69 км/ч (при 3 км/ч толеранс), с отбелязани точни координати на местонарушението, вкл. карта на разположение на МПС (на гърба на снимковия материал). Марката и регистрационният номер на автомобила ясно личат на снимките, при липса на други МПС около него.

Неоснователно касатора претендира, че по делото липсва яснота относно твърдяната превишена скорост, която е възможно да е била резултат от засичане на скоростта на друг автомобил в близост.Обосновано в тази връзка решаващият съд е посочил, че видно от представените по делото доказателства - статични изображения към клип № 22249, в близост до заснетия автомобил не се наблюдават други МПС.

Настоящият касационен състав споделя и правните изводи на въззивния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП. при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място от 11 до 20 км/ч

санкцията е в размер на 50 лв.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му. Затова на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3237/07.07.2023 г., постановено по НАХД № 20231110206316 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав. ОСЪЖДА В. И. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.